

Barantaine = Etablissement, Capel = Jan Julius Ferdinand Bjerager Langhoff.

(Lovudkastet findes i Anhang A., Sp. 459 — 62 og første Behandling i Tidenden Sp. 393 fgg.)

Intet Endringsforslag var stillet. Begge Lovudkastets Paragrafer fattes under Forhandling.

G. Winther: Grunden til, at jeg ikke har stillet noget Endringsforslag til denne Behandling af Sagen, ligger deri, at jeg, indtil det var for sildigt at stille Endringsforslag, havde overseet, at den ærede Formand havde anmeldt, at der var fremkommet yderligere Oplysninger om Sagen; det er altsaa, det tilstaaer jeg gjerne, en Feil fra min Side, at jeg ikke er kommen til at stille Endringsforslag til denne Behandling; derimod ligger det ikke deri . . .

Formanden: Jeg maa dog afbryde den ærede Taler og gjøre opmærksom paa, at den forlængede Tidsfrist for Indleveringen af Endringsforslag udløb den 19de Januar, men der vilde jo aldeles Intet have været til Hinder for, at den ærede Rigsdagsmand, da Sagen i Lovdags blev sat paa Dagsordenen, enten samme Dag eller endog igaar havde indleveret Endringsforslag; de kunde da have været trykt ombeelte inden den i Forretningsordenen bestemte Frist af 24 Timer, førend Sagen foretoges.

G. Winther: Maafee jeg maatte gjøre opmærksom paa — den ærede Formand har vistnok misforstaaet mig — at jeg tillagde mig det selv som en Feil, at jeg ikke havde stillet Endringsforslag, og derimod kan der vel ikke indvendes Noget. — Hvad selve Sagen angaaer, da har jeg ikke forandret min Mening om den; efter min Overbeviisning og efter en Overveielse af de fremkomne Oplysninger har jeg fundet, at den høist mulige Pension, man i Overeensstemmelse med Pensionslovens Regler kunde tillægge denne Mand, vilde blive 1,276 Rb.; hvorimod han nu er foreslaaet at skulle have 1,440 Rb. Den Beregning, hvorved jeg

kom til de 1,276 Rb., gif ud fra, at de 730 Rb., der kaldes Diætpenge, bleve betragtede som et Slags Lønningstillæg; naar de vare det, som Pensionsloven forstaaer ved Diæter, vilde der jo, som bekjendt, aldeles ikke have kunnet være beregnet nogen Pension af dem, og efter min Mening kunne de egentlig ikke med Rette, efter Bestaffenheden af dem, regnes med ved Pensionsansættelsen, idet de nemlig ere fremkomne paa den Maade, at der tidligere paa Røholm har været ansat som Commandanter Officerer, der vedbleve at staae i Tjenesten og kun fik et Tillæg i Anledning af denne deres Udcommando; men af sige Udcommandostillæg beregnes der Intet i Pension. Jeg har ligeledes regnet Udbyttet af de 20 Tdr. Land til det samme Beløb, som det af den vedkommende Pensionist eller Embedsmand er angivet, nemlig til 420 Rb. Der sees altsaa, at det er en i høi Grad indbefommende Opstilling, som jeg her har gjort, og dog har den ikke kunnet løbe op til mere end 1276 Rb. Grunden dertil maa ligge i, at Ministeriet har villet beregne ham Pension af hans øvrige Indtægter og tillagt denne den Pension af 840 Rb., han allerede havde. Ministeriet har saaledes ikke betragtet disse 840 Rb. som en Deel af Sagen, men ladet dem vedblive at have en Pensions Charakter. Det er imidlertid en Beregningsmaade, der ikke finder Sted med Hensyn til Pensioners Udregning for Monarchiets Vedkommende; thi der er det netop Tilfældet, at en saadan indrømmet Pension gaar med ind som en Gageandee, naar en Pensionist bliver befordret i et andet Embede, og ved hans Afstedigelse paant derfra bliver den vedblivende regnet som en Deel af Sagen, hvorved der udkommer et ikke saalidet mindre Beløb med Hensyn til den nye Pension. Jeg vilde ansee det for meget betænkeligt, om man her i Modsætning til det, som gjælder for Pensionsberegningen for Monarchiets Vedkommende, vilde etablere det Princip, at en Pension som den heromtalte paa 840 Rb. ikke ved Pensionsberegningen bliver at regne som en Deel af Sagen. Jeg skal gjøre opmærksom paa en Omstændighed, som maafee kunde gjøre det mere tvivlsomt for Flere, om de ved Pensionsansættelsen burde beregne